

HET GEKENDE EN HET ONGEKENDE

Zo, goedenavond vrienden,

Het eerste gedeelte - het onderwerp - kunt u zelf stellen. Het tweede gedeelte wordt door een kollega van mij waargenomen: beantwoording van vragen, mits van niet persoonlijke aard. We zijn nog steeds niet alwetend, onfeilbaar zijn wij ook nog niet geworden, dus blijft u alstublieft zelf nadenken.

En vertelt u waarover u dit eerste gedeelte van de bijeenkomst wenst te praten.

xKunt u iets zeggen over de Wesak?

-Nou, daar kan ik iets over zeggen, maar nog niet veel, dat is nog niet helemaal in orde. Maar laten we daar maar mee beginnen en dan kijken we wel of er nog meer is.

Wanneer we kijken naar de Wesak, dan is het opvallend dat er -in tegenstelling tot voorgaande jaren - een aantal zeer rechte, of misschien onder een hoek van 15 of 35 graden maximaal, schuin verlopende lijnen zijn. De kleuren geven aan dat er nogal wat oproer zal zijn en wat verandering. De broederschap heeft daar dus over nagedacht en heeft daar besluiten genomen. Ze rekenen met een verdere reeks van natuurrampen. Ze dachten dat Amerika er ook bij aan de orde zou komen en zeer waarschijnlijk een aantal eilanden in de Grote Oceaan. Dus wat dat betreft rampen genoeg.

Verder de klimaatsverandering of beter gezegd de instabiliteit van klimaat neemt toe. En dat zal vooral in de winter tot allerhand anomali en kunnen voeren op uw breedte bijvoorbeeld, de een die zit in de sneeuwstorm, de ander die heeft een zomerse dag en dat in januari of februari. Ik geef dit maar als voorbeeld.

In de politiek zien we dat veranderingen zodanig snel gaan dat politici die eigenlijk niet bij kunnen houden. En dit kan aanleiding zijn tot allerhand grotere en kleinere omwentelingen, veranderingen en bijstellingen.

Dan is er aan te nemen dat het algemeen oorlogsgevaar afneemt. Daarentegen worden er in het Nabije Oosten enkele gewapende geschillen verwacht.

Wat men zoverder daarover denkt, ach, men meent dat het mogelijk is om in dit jaar via weerpublikatie van ontdekkingen en nog zowat van die dingen dus een nieuwe tendens teweeg te brengen. Gelijkzeitig meent men dat de milieutendens aanmerkelijk versterkt kan worden door het veroorzaken van nog een paar milieurampen. Misschien heel gek, maar u weet putten, die worden over het algemeen pas dichtgegooid, als het kalf verdrongen is. En er zijn een paar kalveren die daarvoor in aanmerking komen op het ogenblik. Dus we kunnen er wel mee rekenen dat aan het einde van dit lopende jaar en dat wil dus zeggen mei ongeveer in 1991 een groot aantal maatregelen genomen zullen zijn voor het milieu, instandhouding van bestaande diersoorten, nieuwe aanplantingen, dat is iets, daar moeten we mee rekenen dat dat in de zuidelijke zomer, dus februari, maart, in de naloop van de zuidelijke zomer dus, eigenlijk tot stand komt.

Nou, verder, ja, er zullen nog al wat mechanische defekten zijn, vliegcrampjes en dergelijke, die men eigenlijk onbelangrijk acht, en we verwachten daarnaast dat er grote sociale geschillen overal ontstaan en bijvoorbeeld de rentestandaard zal in Europa waarschijnlijk nog wat oplopen, in de Verenigde Staten zal ze echter vermoedelijk rond december gaan dalen. Daar heb je een paar dingen die we dus te weten zijn gekomen.

De geestelijke invloeden zijn op het ogenblik: de mensen steeds meer duidelijk maken dat je door samenwerking en door gezamenlijk te proberen iets te veranderen of te verbeteren de beste resultaten behaalt. Daar waar ze z'n eigenbelang te krampachtig verdedigt in deze komende periode, zal men de gevolgen daarvan zelf moeten ervaren. En dat geldt vooral een paar internationals die heel eigenaardige belevingen krijgen, en die voor hun politieke en economische ingrijpen in vele landen eigenlijk bestraft worden met verliezen die ze ternauwernood kunnen verwerken.

Dan zal er, maar dat is waarschijnlijk aan het einde van de periode, een aanval worden gedaan op een aantal chemische industrie n en wel zodanig dat zo weinig mogelijk rampen eruit voortkomen, maar dat gelijktijdig een aantal chemische processen verboden zullen moeten worden.

En als je dat allemaal bij elkaar rekent kun je dus zeggen, het wordt een redelijk kalm jaar.

Als je kijkt naar 1991 zal het voor de meeste mensen aanmerkelijk beter gaan dan nu. Op het ogenblik is de eerste tendens voor de komende paar maanden eerder wisselvalligheid op elk terrein. Dus ook in uw persoonlijk beleven, in de sociale structuren, in regeringen, waar je ook kijkt, economie, het is allemaal., het

zit op de wip. En daarmee heb ik alles wat tot nu toe daarvan bekend is, dacht ik, redelijk weergegeven. Hebt u verdere vragen dan wil ik daar desnoods op ingaan.

xOost-Europa, hoe ziet u die eenwording met West-Europa?
-Oost-Europa kan niet worden met het Westen en dat komt omdat daarin zeer vele jaren - het zijn er ondertussen bijna zestig - een arbeidsmentaliteit is gekweekt en een ambtelijke mentaliteit die eenvoudig geen raad weet met het westelijke systeem. En er moet eerst een overeenkomst van systemen ontstaan, in de ekonomie dus, voordat een samenwerking kan ontstaan in werkelijk Europese zin. We nemen aan dat dat nog wel een paar of acht, negen jaar zal duren voor het zover is. Maar of we daar gelijk in hebben, dat zult u moeten afwachten. Voldoende?
Nou, dat wat het dan kennelijk. Had u nog een onderwerp?

xKunt u misschien iets zeggen over het gekende en het ongekende?
-Ja, het gekende en het ongekende, dat is dus een hele mooie titel. Maar wat is het gekende, dat is datgene waarvan je meent dat je het weet. En wat is het ongekende, datgene waarvan je meent dat het niet bestaat of onmogelijk is. En nu is het eigenlijk zo, dat elke mens leeft op een eilandje van kennis. Daardoor wordt zijn wereldbeeld bepaald. Wat buiten dat beeld valt, dat ziet hij niet en zelfs wanneer het zich aan hem opdringt, wil hij het niet zien. Dus als je daarover moet gaan praten, dan zou je moeten zeggen: Zodra wetenschap in feite een religie van de logika wordt, waarbij de emotie terzijde wordt geschoven, ontstaat een structuur die niet in overeenstemming is met het wezen van de mens en die dus aan enorme veranderingen onderhevig is.
Daarnaast kun je zeggen, ja, het ongekende is datgene wat voor een deel in ons leeft, wat voor een deel wel beseft wordt, maar wat wij uit rationele redenen of bij gebrek aan redelijk vergelijkingsmateriaal eenvoudig terzijde werpen. U leeft in een wereld die omringd wordt door andere werelden. Midden door deze, hoe moet ik het noemen, kamer, zolder, zaal, h, loopt een tamelijk drukke verkeersweg van een andere sfeer, ja, wandelaars, auto's hebben ze daar niet meer, h, het is een sfeer waarin men nog loopt, omdat men bang is dat als men vliegt, dat anderen je zullen zien vliegen.. Maar je ziet het niet. Om u heen zijn persoonlijkheden, die contact met u zoeken. U merkt het wel, maar u merkt het niet, want het is niet zoals u het zich voorstelt. Je voorstellingswereld bepaalt wat je kunt aanvaarden en wat niet. Hoe verder je gaat met het samenwerken van gevoel en verstand, hoe meer je komt tot een keuze die de ervaring uitbreidt.
Mediteren en dan zaken doen als gebruikelijk voert tot niets. Mediteren en in jezelf een besef voelen rijpen, waardoor je je akties eigenlijk in een ander licht gaat zien en dus kunt wijzigen, betekent uitbreiding van bewustzijn.
Het ongeziene, ja, wat is ongezien? 'Vliegende schotels bestaan niet'.. Vliegende schotels bestaan wel degelijk. Er bestaan ruimtevaartuigen. Er zijn hier in de buurt wel een aantal groeperingen of wat moet ik zeggen, volkeren, planeten misschien, die ruimtevaart bezitten en die daarbij aardig dicht in de buurt komen soms van uw aarde. Maar als u ze niet ziet, dan denkt u dat ze er niet zijn. En toch zijn er voldoende aanwijzingen om aan te nemen dat er zoiets als ruimtevaarders bestaan moeten hebben. Neem nou bijvoorbeeld 'de engel met het vlammeende zwaard' uit de bijbel. Denk aan een landing van een ruimtevaartuig en u hebt een vlammeend zwaard en zo kun je een hele hoop dingen vinden.
Het visioen van Ezechiël 1. De wezens die omschreven worden, die zien er eigenlijk, als je het goed naluistert, een beetje uit als een soort ruimtevaarders, die zich in een krachtveld bevinden en de troon, waarop ze zich verheffen lijkt verdacht veel op de zogenaamde personeelsluchtvaartuigen die op het ogenblik ondermeer in de U.S.A. ontwikkeld zijn en worden.
Kijk naar de godenbeelden die bijvoorbeeld in Mexico bestaan en ook in de Andes, in Peru en dergelijke. Wanneer je kijkt naar die voorstellingen, dan zie je dat er dingen bijzitten die ontzettend sterk aan ruimtevaart doen denken, al is het maar een eigenaardig wezen met een slurf dat een soort uitsteeksel heeft aan de linkerkant en als je dan denkt aan een antenne en een beademingsmasker, dan zit je heel dicht in de buurt van een mensachtig, zij het niet volledig menselijk wezen dat dus zich beweegt in een voor dit wezen niet helemaal aanvaardbare atmosfeer. En zo kun je doorgaan. Maar als je dat gaat vertellen, dan zeggen ze, ja maar we hebben geen bewijzen, h, het zijn allemaal maar sprookjes en daar moeten we niet mee komen..; m g.
De rede is kostbaar. Kennis van het menselijk lichaam kan erg kostbaar zijn: kun je nodig hebben. Maar voor paranormale genezingen en gebedsgenezingen is die kennis niet pers noodzakelijk. Ze kan je wel helpen om juistere resultaten tot stand te brengen.
'Een mens heeft een eigen uitstraling', ach allemaal gezeur, nou ja er bestaat iets als telepathie, maar daar kun je eigenlijk ook niet veel mee doen, want het is militair nog niet steeds volledig bruikbaar.. Zo gaat dat.

Telekinese, ja, dat ligt alleen aan de mens, nee, het ligt aan de wisselwerking van de mens met een krachtveld waarin die variaties tot stand brengt. Als je dat zegt, dan zeggen ze: het klinkt aardig, maar het is niet aan te tonen, het zal wel niet zo zijn..

En als ik tegen u zeg, dat u een eeuwig leven hebt, dan zeggen ze, ja dat wordt in elk geloof verkondigd, maar dat is ook maar onzin; want er is nog nooit een dooie teruggekomen. Re nkarnatie, ach, sprookjes, h , en zo ga je door.

Met andere woorden, datgene wat je weet, kun je wel gebruiken, om een, zoals het heet rationale wereld op te bouwen, maar die rationale wereld die je opbouwt, is gelijktijdig een grens en een verdediging tegen een werkelijkheid om je heen die je wel aan kunt voelen, maar die je niet meer in je eigen stoffelijke termen kunt definiëren. Ik ben een geest. Wie zegt dat ik een geest ben? Het kan het medium wel zijn dat zegt dat er een geest is. Waarom niet? Maar als die geest nou meer zegt dan je van een medium redelijkerwijs kunt verwachten, dan zijn de gegevens in ieder geval aanvaardbaar. Als je echter de gegevens verwerpt om de wijze waarop ze worden verstrekt, dan maak je een fout. Dan zeg je weer: 'ik ken het niet, dat is niet het gekende en het ongekende mot ik niet..'

Heel vaak denk ik wel eens dat intellectuelen op deze aarde veel van de oude boerestand hebben, want u kent het oude gezegde: wat de boer niet kent dat lust hij niet. En zo lust men de geest niet.

De godsdienst, nou ja, die is er altijd geweest, en het is uiteindelijk heel prettig als we een god hebben waarop we ons kunnen beroepen, die hebben we wel nodig, maar eigenlijk is het toch allemaal onzin..

De richting die, en ja, nu spreek ik even vanuit mijn persoonlijk standpunt hoor, die mij het meeste aantrekt op de wereld is eigenlijk het humanisme. Weet u waarom? Omdat het humanisme zegt: ja het schijnt zo, maar het hoeft niet zo te zijn.

En dan zijn er mensen die dat gebruiken om alle sprookjes af te breken; Sinterklaas bestaat niet, h , dat moet je maar aan de ouders vragen, die zijn beurs vormen, h . Sinterklaas bestaat wel. Een illusie wordt tot het symbool van iets wat n de mensen bestaat.

En dat heb je hetzelfde met zonnewende feesten bijvoorbeeld of kerstfeest. Al die sentimenten die loskomen worden op iets abstrakts, op iets wat ver van je af ligt, wordt dat geprojecteerd.

En als je een werkelijkheidsbeeld wil ontwerpen van jezelf en van de kosmos en van de wereld, dan moet je in de eerste plaats zeggen: Er is n kracht en ik ben er deel van. Niet, ik ben God, maar ik ben deel van God - als je het religieus wilt zeggen. Je moet niet zeggen: ik moet het met mijn verstand doen, want al schijnt het dat je erg verstandig bent, uiteindelijk laat je ook bij je rationale beslissingen door je gevoelens leiden. Alleen weet je het dan niet.

Als je je gevoelshelpt de kans geeft om een beetje beter in en door te werken, je gaat ze zien als een waardevolle bijdrage voor je redelijke ori ntatie, dan blijkt dat heel veel wat eerst niet gekend of ongekend was plotseling in het terrein van het kenbare, het aanvaardbare terecht komt.

En ik dacht dat je daarmee eigenlijk iets heb gezegd, ik heb het gezegd hoor, u niet, u mag het nazeggen later, als u het wilt, hoeft niet, maar dat je eigenlijk daarmee een opmerking maakt, die duidelijk maakt, hoe ge soleerd de menselijke wereld en de menselijke vormenwereld is. En dat isolement moet je doorbreken. Maar dat kun je met wat men gevoel noemt of aanvoelen of intu tie of instinktieve reactie, want er zijn namen genoeg voor, als het ware te gebruiken om je redelijke wereld te richten. Want je beweegt je in een geheel, waarvan je misschien, nou n promille kent, de rest wat om je heen is, is het niet-gekende, maar je v elt die waarde w l aan. Je kunt met die waarde werken.

Wanneer je niet probeert om ze in rationale termen om te zetten, maar gebruikt als een richtingaanwijzer voor je rationale bestrevingen en gedachtengangen. En als je dat bewust doet wordt je wereld groter.

De grens tussen het gekende en het niet-gekende is dus eigenlijk een hele kleine, die voor een groot gedeelte bestaat uit de koppigheid van de mens, die zich zelf nog steeds de kroon van de schepping noemt. H , en ik wil nou niet zeggen dat de aarde de asfalt van de geest is, zo erg is het ook weer niet, maar het is toch maar een leerschooltje, meer niet. Datgene wat je op aarde bent en doet en beleeft, dat is een vormgeven aan iets onomschrijfbaars. We noemen het dan maar de geest en zolang die geest zichzelf erkent in de vorm van een persona, een ikje dus, dan lijkt het of dat allemaal echt is en waar is. Maar hoe meer dat ik op zich neemt van dat andere, hoe meer het ingroeit in wat voor u het niet-gekende is, hoe minder het ego blijft in de zin waarin dat beschouwt, een begrensd eilandje temidden van vele begrensde eilandjes..

Wanneer je je afvraagt, ja, wat kan ik er mee doen.., dat wordt een beetje moeilijker. Maar misschien kunt u het zo zien. Wanneer u innerlijk tot rust komt, dan schakelt u in feite het

bovenbewuste en het onderbewuste deel van uw lichaam in en daarnaast dus van uw geest, zover het bovenbewuste of onderbewuste tot uiting kan worden gebracht. Er ontstaat een wereldbeeld dat met uw werkelijkheid niets te maken heeft, maar dat wel de krachten omschrijft die in uw eigen werkelijkheid bruikbaar zijn. En dat is een heel belangrijk ding. Laat ik het zo zeggen. U hebt veel meer vermogens van regeneratie en dergelijke dan de meeste mensen beseffen.

Wanneer u regelmatig in staat zou zijn om uw eigen levenskracht te dirigeren, dan zou u waarschijnlijk veel langer leven, veel gelukkiger en veel gezonder. Niet dat ik denk dat dat op deze wereld nou zo erg de moeite waard is, maar mensen denken daar kennelijk anders over.

Waarom? Omdat je een gezag nodig hebt waaraan je gelooft en het eigen ik gelooft niet werkelijk in het gezag van wat hij zijn eigen ratio of redelijkheid noemt. En daardoor kun je die innerlijke krachten niet goed gebruiken.

En dan zeggen ze: het geloof zal u zalig maken. Het ligt er maar aan waar je in gelooft. Er zijn mensen die geloven in democratie. En ze weten niet eens wat het is. Ze zeggen, ja dat is vrijheid.

De enige vrijheid die in democratie ligt, om een oud gezegde even te citeren, dat is het recht om te kiezen door wie je bedrogen wilt worden. En verder zit je dan toch weer met een regentenregering. Waarbij vader uitmaakt wat goed is voor de kinderen.

Nou, nee, niet helemaal, want vader betaalt normaler wijze ook voor de kinderen en de regenten verwachten dat de kinderen voor hem betalen, en meer dan ze eigenlijk nodig hebben.. Dus, goed, een ander die gelooft in katholicisme, in de bijbel, in de heilige schrift van de hindoe, in de koran, in de uitspraken van een of andere zenmeester. En allemaal formuleren ze het redelijk en menselijk. Maar de werkelijkheid is niet redelijk; ze is veel meer dan menselijk.

En het konflikt tussen die menselijke beelden en redelijkheid, rationele opvattingen en de werkelijke feiten, die kun je pas ontdekken wanneer je van binnenuit werkt. Gelukkig komt het meer en meer aan de orde en ik denk ook wel dat het zich in de komende paar eeuwen aanmerkelijk uit zal breiden.

En dan zullen waarschijnlijk de wetenschappers spreken over het uitbreken van een nieuwe eeuw van bijgeloof totdat blijkt dat degenen die zich bezighouden met al die onzin en die magie enzovoorts, dat die mensen meer resultaten kunnen bereiken dan voor de wetenschappers redelijk aanvaardbaar is. Dan denken ze, ik wil het ook en dan gaan ze het bestuderen. En dan komen ze erachter dat je met studie alleen niet ver genoeg komt. Je moet ook voelen.

Wat kun je doen? Ja, ik heb gezegd mediteren, goed, stil zijn in jezelf, proberen zoveel mogelijk alle betrokkenheid met uiterlijkheden, zintuiglijkheden, nou maar eens even opzij te zetten. Maar dan niet jezelf helemaal blank maken. Dat kun je trouwens toch niet hoor; h, een blanke ziel is onbeschreven, die moet nog beginnen. En u hebt al het nodige achter u, zoals u hier zit.

Dus, de indrukken die u dan krijgt gebruik die nu om uw daden te richten. Laat het doel bepalen door uw gevoel en uw handelwijze door uw redelijk besef.

In de tweede plaats, besef dat u over krachten beschikt waar u heel wat meer mee kunt doen dan u tot nog toe gedaan hebt. Om die krachten te kunnen gebruiken moet je er eerst in geloven. Het is je innerlijke overtuiging waardoor je in staat bent dingen tot stand te brengen. Maar geloof me, u kunt tegen uw lichaam zeggen: o, dat moet sneller genezen, o, die bloeddruk moet een beetje gewijzigd worden, je kunt zelfs zeggen, die suikerspiegel moet gestabiliseerd worden. Ik noem maar een paar dingen. En het lichaam zal eraan gehoorzamen, wanneer u intens genoeg erin gelooft dat het mogelijk is. Dan maakt u het zelf waar.

Een ander kun je ook genezen. Die ander hoeft het niet te geloven, moet geloven.

Want wat doet u in feite dan? U kijkt naar harmonie die rationeel gezien niet eens bestaat, ongekend. Maar u beleeft ze. U draagt ze over aan een ander en die harmonie betekent dat disharmonische aspecten in de ander als het ware veranderd worden tot ze weer harmonisch zijn. En waar die harmonie is, daar is de mogelijkheid tot werken. Dan kun je genezen.

Er zijn ook mensen die zeggen: ja, bijvoorbeeld ik ben helderziend. U weet het, h, helderziende mensen dat zijn mensen die wassen met 'witte reus'. Maar helderziendheid is niet de visuele hallucinatie, al komt die voor. Want de visuele hallucinatie is een hersenindruk, een complex van in u aanwezige waarden, die worden samengevoegd tot een beeld dat dan weer rationeel omschrijfbaar is. De werkelijke helderziendheid is een aanvoelen van iets dat zich in jou konsolideert tot een begrip, onverschillig hoe.

Helderhorendheid, hallucinatie. Het is de manier waarop je iets vertaalt.

Is alles wat je hoort juist? Nee. Want het kan alleen worden uitgedrukt binnen het kader van de in jouw bestaande beelden, de in jouw bestaande klankcombinaties en begripscombinaties. De rest is een aanvoelen. En zo kan ik doorgaan.

U wilt misschien graag, ja, er zijn mensen die zeggen, ik wil medium worden. Medium bent u allang. Alleen bent u het medium van uw eigen onbegrip. En wanneer u zich openstelt voor de geest, dan wordt u in feite de spreekbuis van een geestelijk onbegrip dat echter niet zo groot is als uw eigen. Als u dat gaat begrijpen, dan zie je in: er bestaat geen vaste wet of regel. Elke wet of regel is alleen maar een gewoonte-konstatering die gewijzigd kan worden wanneer de innerlijke verhouding tot het gekonstateerde zich verandert.

Ik dacht dat ik daarmee het een en ander had gezegd over werkelijk en onwerkelijk, over het gekende en het niet-gekende, zoals u het uitdrukte. Misschien hebt u commentaar of vragen nu. Gaat u gang.

xKan er angst zijn voor het onbekende, of is dat niet mogelijk, omdat men dat nog niet kent?

-Degeen die het onbekende vreest, is degene die het gevaar niet beseft in al hetgeen hij meent te kennen.

Maar ik geef toe, veel mensen zijn bang voor het onbekende, omdat ze dan iets van de illusie omtrent zichzelf prijs moeten geven. Voldoende?

Dus er is wel vrees, maar ja, waar zijn de mensen allemaal niet bang voor. Ze zijn een hele tijd bang geweest voor de Russen. Ze zijn bang voor de terroristen en voor al die andere dingen. Ergens op een zeker niveau hebben ze gelijk. Maar ze realiseren zich niet dat de Russen ook mensen zijn, die zich even krampachtig aan een overtuiging of een geloof vasthouden als u, wanneer u de bijbel leest of naar de kerk gaat of wat anders doet of desnoods uitgaat om te kiezen met de overtuiging dat daarmee het beste voor uw land en dus ook voor uzelf zal geschieden. Later merk je dat dat niet doorgaat, want de belasting gaat weer omhoog.

Wanneer je bang bent voor geesten, dan ben je alleen bang, omdat je eigen illusie van onfeilbaarheid en zekerheid kan worden aangetast.

Maar is onzekerheid niet het werkelijke principe van het bestaan? De zekerheid betekent een fixatie van waarden; waar alle waarden gefixeerd zijn is geen nieuwe ervaring mogelijk. En wat is leven? Een bewustwordingsproces. Dus hoe meer je fixeert, hoe minder bewust je wordt. En als je dat eenmaal in de gaten hebt, nou ja. Dan zeg je ook: ach, al die mensen die zo bang zijn, natuurlijk, ik kan het begrijpen. Pastoors of dominees zijn bang voor de geest. Die geest zegt dingen die ze niet allemaal kunnen weerleggen, zelfs niet op grond van de bijbel soms en dat zou erg zijn. Maar waarmee hun eigen denkbeeld van een leraar met onaantastbaar gezag wordt aangetast.

En de allopaat, de dokter dus, die zich bezig houdt met bepaalde geneeswijzen, die krijgt een halve beroerte als blijkt dat een of andere idioot met een paar naalden hetzelfde resultaat behaalt als hij met vele dure geneesmiddelen van industrie n die toch wel de werkgelegenheid bevorderen. En zo kan ik doorgaan.

Je hebt een ik-beeld. Het onbekende is een aantasting van dat ik-beeld. Het is onverwerkelijk(?)waar. Maar wanneer je ik-voorstelling verandert, verandert je wereld. En wanneer je wereld verandert, omvat ze meer n aan mogelijkheden n aan krachten en zelfs aan berekenbare waarschijnlijkheden.

En dan blijkt dat statistiek een hulpmiddel is, waardoor je het verleden kunt uitdrukken, als je het onvolledig registreert, maar de toekomst niet kunt berekenen omdat niet registreerbare menselijke en andere waarden van veel groter betekenis zijn dan een tendens die je eenmaal berekend hebt. Als je het allemaal zo bekijkt, ach.. Nou ja, u weet het allemaal op het ogenblik, er zijn mensen die maken zich ongerust, want er zit een gat in de ozonlaag.., (beter dan het omgekeerde natuurlijk, maar..; daar komen al die weersveranderingen van..

Lieve mensen, er zijn zonnevlekken. Zonnevlekken betekenen variaties in het aardmagnetisch veld en zelfs in de relatie tussen planeten. En door treden veranderingen op, die de atmosfeer maar ook de eigen structuur, ja zelfs beweeglijkheid van de aarde, de beweging van de aardchotsen en alles wat er bij komt, eenvoudig beïnvloeden.

Het is heus niet zo dat er binnenkort een ijstijd losbreekt, h, of dat binnenkort de dinosaurussen weer grazen ergens anders dan in de parlementen... Realiseer je gewoon: Er is een reeks hevige uitbarstingen op de zon. Daardoor worden zelfs de reflecties van de maan veranderd. Invloed van zon en maan is dus niet normaal. Dit heeft invloed op de hogere luchtlagen, verlaging van de jet-streams zoals dat heet.

Het heeft daarnaast invloed op de wijze waarop normalerwijze verdampingsvocht over de atmosfeer wordt verdeeld. En het is niet iets van de laatste tijd, want dat is een proces wat ongeveer tien jaar geleden is begonnen. Het is een proces dat zich ongeveer nog tien tot vijftien jaar zal voortzetten.

Daarna is die zonnevlekactiviteit n de verandering in stabiliteit daardoor tot stand gebracht, praktisch geheel. En dan kan het heel gemakkelijk gebeuren dat dan geen gat meer in de ozonlaag zit, ondanks alle drijfgassen.

En dan kun je zeggen, ja, maar we moeten wel iets doen om te voorkomen dat die aantasting groter wordt. Dat ben ik met u eens. Maar dat is hoofdzakelijk, omdat u de statische lading in de troposfeer nodig hebt, die immers door haar potentiaalverschillen aanzien van aarde mede van invloed is op uw eigen bewegelijkheid, levenskracht, de werking van uw zenuwstelsel. En daarom moet u wel doen wat u kunt. Maar u moet niet zeggen: het ligt daaraan of het ligt alleen aan de mensen; het is een samenspel. De mens is een faktor in de natuur. Niet de bepalende faktor die de natuur moet korrigeren, wanneer ze afwijkt van datgene wat hij begeerlijk acht.

Ja, ik heb mensen meegemaakt, waar was die seance ook weer, ik meen in Californië, ja. Nou, die waren zo fanatiek ten aanzien van het milieu, h, dat vergeleken bij hen Jehova's getuigen vrijdenkers zijn. Eenzijdigheid is datgene wat je altijd moet verwerpen.

Natuurlijk, ik heb aan het begin gezegd, ja, er is die krachtuitstorting geweest en in de Wesak-bijeenkomst zijn die invloeden zo opgetreden dat ze zo worden geïnterpreteerd. Ja, dat is waar. Maar is die interpretatie alomvattend? Ze is omvattender dan een menselijke kan zijn. Dat is waar. Maar ze is niet alomvattend. Ze kan niet alles definiëren en bepalen. Ze kan alleen maar bepalen hoe bepaalde geestelijke groepen zullen gaan werken om in de mensheid het juiste bewustzijn a.h.w. sneller tot stand te laten komen. That's all. Dus, ja, mijn waarde vrienden, mensen zijn wel bang, maar eigenlijk zijn ze bang dat ze in een geestelijke spiegel kijken en ontdekken dat wat zij schoonheid hebben genoemd, monsterlijk was. En misschien zijn ze nog bang dat het omgekeerde het geval zal zijn. Nee, de mensen willen graag een god met engelen en een duivel met duiveltjes en demonen en laten die twee nou maar vechten. En als ik iets verkeerd doe, dan krijgen die partijen de schuld.

Ja, trouwens, u kent die oude kindergebedjes, ja, ik zit op het ogenblik even te kletsen hoor, maar misschien is het toch wel aardig..

's Avonds als ik slapen ga, volgen mij veertien engeltjes na.

Twee aan mijn hoofdeind, twee aan mijn voeteneind enz. enz. Stel je eens voor, wat dat tot een optocht komt, als ma, pa, en de zeven kinderen zich naar de sponde begeven. H, dat is een processie van allemaal lichtende engelen. En voorop een paar mensen, die dan maar wapperen...

Onzin. Het is wel zo: Wanneer ik denk aan harmonie, aan het hoogste, aan het beste, en ik geloof daar ook in, dan stem ik mij daar op af. En in mijn rustperiode, waarin ook het menselijk verstand ontdaan is van een groot aantal remmingen, kunnen in mij dan nieuwe krachten, nieuwe gegevens ontstaan, die ik eigenlijk nodig heb. Maar ja, wat zeggen ze dan als ze 's morgens wakker worden: ik heb zo gek gedroomd, zeg; ik zag tante Lien, die allang dood is, op een leunstoel zitten, die allang tot spaanders is gehakt. En die zei tegen mij, jongen, je moet uitkijken maar ze zei niet waarvoor.

Ja, dat weet je ook zelf wel, waar je voor uit moet kijken; Maar dat is niet leuk.

Mensen hebben van die eigenaardige opvattingen. Hebt u misschien wel eens ontdekt hoeveel mensen bang zijn voor vreugde? 'Allemaal niet goed voor je'..

Koffie, ja, je vindt het misschien lekker, 'maar het is niet goed voor het hart'. En je mag niet teveel tomaten eten, want daar zit vergif in. En vis is ook niet lekker meer en vlees moet je vermijden, .. h .. Eet dus niet en verhonger, dan kunt u in de geest zien, dat u gefaald hebt (hilariteit).

Kijk eens, het is zo, elke mens voelt voor zichzelf wel wat hij wil en wat hij niet wil. Een mens voelt wel aan wat goed voor hem is en wat niet goed voor hem is. En als hij die gevoelens laat bepalen, dan komt hij over het algemeen heel redelijk terecht. Een kat of een hond die last heeft van een haarbal, ja, wat doe die? Die gaat grazen. En dan zeg je: ja, dat is goed voor dit dier, want die wordt er gezonder van, dus grazen wij ook; we nemen een stuk weiland en we zetten er gewoon bomen, een vegetarisch restaurant, klaar! (hilariteit).

Niet dat ik de vegetarier daarmee wil beschamen. Het kan goed zijn om plantaardige voeding te gebruiken, om dierlijk voedsel te vermijden. Wanneer je woont in omstandigheden waarbij het lichaam door een teveel aan dierlijke eiwitten in feite overbelast zou kunnen worden. Maar het wil niet zeggen dat alle dierlijke eiwitten slecht zijn. En het wil niet zeggen dat alle plantaardige vetten zo gezond zijn.

En, ja, er zullen wel mensen zijn die daar beledigd over zijn, denk ik. Maar als je erel bent moet je dat toegeven. Niets is absoluut. Een vegetarische eskimo, die sterft van de kou. En een vegetarier op de Fijis, die zich volstopt met walvisblubber, die blubbert zelf onder de zonneshijm langzaam maar zeker uit elkaar tot die als geest deze overdrijving voor zichzelf afkeurt en zichzelf beklagt daartoe te zijn overgegaan.

Ja, u lacht er allemaal om. Maar is het eigenlijk niet zo? Is het in uw eigen wereld ook niet zo? Ik doe het zo, en dan moeten de burens het ook maar doen. Die burens zijn andere mensen. Die zouden het anders willen doen? Waarom voelt u zich dan steeds weer

gedrongen om een ander aan te passen aan uw norm? In feite omdat u bang bent zonder die norm uw betekenis, uw eigen-waardegevoel te verliezen. En daarmee heb ik genoeg gezegd over de angsten van de mens. Want als ik nog even doorga dan wordt het een kroniek scandaleuze die duurt tot ver in de nacht. Had u kommentaar verder?

xIk wilde vragen, zijn idee n gevaarlijk? Want door idee n, daarvoor zijn duizenden mensen opgepakt, duizenden mensen zijn daarvoor gestorven. Maar het is door een idee geschied. -Het is niet door een idee geschied, maar door de toepassing ervan.

Kijk, het christendom was gebaseerd op naastenliefde, op wederkerigheid, maar ook op vrijheid; niet: dwing anderen om in te gaan. Dat heeft Paulus gezegd maar niet iemand anders. En toch zien we de kruisvaarders, de inkwistitie voortkomen uit het christendom.

Waarom? Omdat een systeem, een denksysteem tot een vervloeking wordt op het ogenblik dat iemand zijn gevoel van macht, rechtvaardiging, verdienstelijkheid daarop baseert. En niet op de hantering ervan.

En ik denk dat je kunt zeggen, dat mensen idee n gevaarlijk maken, omdat ze de idee n willen toepassen zonder zich af te vragen of ze passend zijn voor de omstandigheden.

Neem Rusland. Nu roept iedereen halleluja, h . Want halleluja is de term geloof ik nog steeds. Vroeger was het 'heil' in Duitsland en zo heb je andere termen gehad. 'God save the king' was er ook een. En zelfs Churchill. H , Churchill ,dat was een man met een sigaar die zich gedroeg als een kleine jongen, plus hij stond steeds met twee vingers omhoog, omdat er hoge nood was. Ja, alleen hij zorgde voor andermans hoge nood, een klasjongen doet het, omdat hij er zelf even uit wil. Maar realiseer je je nou eens eventjes, gewoon hoe die situatie eigenlijk ligt.

Het idee bijvoorbeeld van Marx en in zekere zin ook van Engels en nog enkele anderen is: Wanneer je een industriestaat hebt, dan zijn de arbeiders z belangrijk voor de welvaart en voor het hele proces, dat ze invloed moeten hebben op het verloop v n die processen. Nou ja, dan zijn er mensen geweest die hebben gezegd: ja, dat zullen wij dan eens even toe gaan passen. En die hadden nou toevallig een landbouwstaat met misschien n procent van de produktie voor industrie: Rusland. En wat krijgen we dan: het Leninistisch-Marxisme. Want dan dwingen ze maar om fabrikant te worden. We maken zelfs van een landbouw een industrie. Dan zeggen de mensen, ja, maar ik ben het altijd anders gewend geweest. Ik doe dus het minimum wat onder dat systeem mogelijk is. En het eindresultaat is het faillissement van dat systeem.

Toch is het denkbeeld van de samenwerking tussen producent en arbeider een van de beste die we de laatste eeuwen hebben voortgebracht. Het is een erkenning van de gelijkwaardigheid van de mens. De arbeider is de naaste van zijn directeur. Maar de directeur is ook de naaste van de arbeider. Dat laatste is natuurlijk al weer gauw vergeten, want er kwamen vakbondsleiders. En aan deze ziekte hebben heel veel arbeiders van de laatste tijd zodanig geleden, dat ze begrip voor juistheid verloren hebben. En dat betekent dat ook hun tegenspelers, de producenten, aan diezelfde euvelen zijn gaan lijden. Die gingen niet meer kijken naar het bedrijf als een geheel, die gingen kijken naar de winstcijfers. Nou ja, en dan krijg je het zo nietwaar, dat Philips bij vele afdelingen veel verliest en er een lipsslot opdoet. Maar de arbeider moet ook weten dat een mate van winst noodzakelijk is, omdat een bedrijf zonder dat niet kan draaien. Hij moet begrijpen dat herinvestering noodzakelijk is om een systeem in stand te houden. En een producent moet begrijpen dat een goed produkt belangrijker is dan een voortdurende uitbreiding van produktie. H , de groeiende economie, dat wordt op den duur iemand die zo lang is, dat hij niet meer overend kan blijven doordat die krachteloos wordt... Nou ja, ik vind het allemaal z ..

Weet u wat de demon is van de moderne wereld, volgens mij? Een bankwezen. Een bankwezen is namelijk een wezen dat voortdurend rijker wordt door te handelen met zaken die in feite niet bestaan. Denk er maar eens over na. Het idee dat geld in de pl ts kan komen van produkt is waanzin. Maar het denkbeeld dat geld de mogelijkheid geeft om opgedane verantwoordelijkheden enerzijds en aanspraken anderzijds op een eenvoudige wijze zonder direkt produkten uit te wisselen tot stand te brengen, dat is weer gezond.

Maar ja, hoe is het tegenwoordig. Vroeger gingen de mensen naar de biechtstoel, nou gaat u naar de giromaat..

Idee n zijn dus gevaarlijk, omdat mensen ze gebruiken om zichzelf ten koste van anderen te verheffen of te verrijken. En de eigenschap van elk idee, hoe goed ook, is, dat wanneer het gebruikt wordt met het doel dat niet met het geheel alleen te maken heeft in zijn eigen tegendeel verkeert.

Het christendom is in vele landen de dood geweest van de naastenliefde. En hoe lang is het geleden dat je in Nederland naast elkaar de protestantse, de katholieke en de socialistische

geitenfokkersvereniging, waarbij de bok gebonden was aan degenen die tot zijn eigen geloof behoorden, h , wat vele geiten veel te mekkeren gaf, maar de mensen die zeiden dan altijd: dat is hun eigen welzijn en hun vreugde die ze uitdrukken.

Zoals de stommititeit van de massa, die applaudiseert voor een ridikuul schouwspel, voor degenen die het leverden vaak een bewijs is van de bewondering en hen dus tot meer krankzinnige daden aanzet. Er zijn zoveel dingen, als je erover door blijft praten..

Weet u bijvoorbeeld wat het verschil was tussen een duitse nazi en een hond? Dat was de kant waarmee hij groette.. (gelach). Ja, en zo kun je verder gaan.

Waarom zal een kommunist met een gebalde vuist groeten? Niet omdat hij zo strijdvaardig is, maar omdat hij alles vast wil houden wat hij al heeft..

Beste vrienden, we kunnen ook hier doorgaan. Idee n zijn gevaarlijk, omdat u ze gevaarlijk m kt. Zodra u een idee alleen ziet alleen als iets wat uw eigen relatie met de wereld bepaalt en dan handelt naar dit besef van die relatie, is het niet gevaarlijk. Integendeel, dan helpt het u om meer te zijn, meer te doen, meer te begrijpen. Maar op het ogenblik dat u het gaat hanteren om nderen volgens w inzichten te richten, dan vernietigt u de anderen en indirect uzelf en zelfs de waarde van de idee.

Volgende? Mooie monoloog, h ?

Ja, dat is ook eigenlijk iets wat zelfs de geest niet helemaal kan missen, de monoloog. H , alleen de mens begint vaak op een monomane wijze een monoloog uit te brengen en dan wordt het zo monotoon dat niemand er meer een toon van wil begrijpen, zelfs als hij gelijk heeft. Ik hoop dat ik dat euvel heb kunnen voorkomen. Hebt u nog kommentaar of vragen?

xDe krija-yoga...., Babaji heeft gezegd dat de krija-yoga in deze tijd in het westen voeten aan de grond zal krijgen. Is dat, hoe is dat die krija-yoga?

-Ja, het is een filosofisch systeem, dat gebaseerd is op een beheersing van wil en lichaam. En in de krija-yoga krijg je dus een begrip van een harmonische werking en gelijktijdig een vermindering van belang bij zuiver materiële zaken die eigenlijk niet behoren tot je directe behoefte of noodzaak. En ja, als er zoveel werkelozen komen, dan zal geen enkele sociale zorg hen datgene kunnen geven wat krija-yoga w l geeft:

aanpassingsvermogen. In die zin, tja.. Maar je moet maar zo denken, er zijn op het ogenblik mensen die zeggen, ja, wij willen vliegende yogi's worden, gaan in lotuszit zitten en huppelen op dat gedeelte wat een ander gebruikt om te rusten met steeds grotere bogen en afstanden voorwaarts, zonder dat eigenlijk duidelijk wordt of ze ze nou z en vliegen of d t ze vliegen. En ik geloof dat deze mensen een vergissing maken - het is een oud lama stische praktijk overigens wat ze doen, maar.. Het gaat er niet om dat je lichaam kan vliegen. Het gaat erom dat je geest leert vliegen. Maar als je geest werkelijk leert vliegen, ontstaan er zogenaamde verrukkingstoestanden, waarbij het lichaam eveneens loskomt van de zwaartekracht, geheel of gedeeltelijk.

Was dat weer voldoende commentaar, of niet? Ja, dan geloof ik dat ik zo langzamerhand maar af ga sluiten,

het eerste gedeelte. Wanneer u het allemaal hebt gehoord, ja, u hebt heerlijk zitten gniffelen, h , dat wel. Maar wanneer u het allemaal zo aanhoort, moet u zich eens afvragen hoeveel waarheid schuilt er in al die dingen. Er is namelijk niemand die dit kan bepalen, behalve uzelf. U draagt in uw eigen licht. U hebt een eigen geestelijk bewustzijn, waarin tekorten of hiaten bestaan die u in dit leven probeert aan te vullen. Daardoor wordt bepaald wat u bent, wat u doet. En als u dat dan probeert aan te kleden met allerhand menselijke redenen, dan probeert u uzelf te veranderen en te vervormen. Een mens die tot het besef komt van zijn geestelijke ik, gedraagt zich maar al te vaak als een vrouw die een man huwt om de eigenschappen die hij heeft om vervolgens alles te doen om hem te veranderen. Laten we dat vermijden. We hebben onze innerlijke waarheid. Laten we dan maar eens een keer rustig gaan zitten, laat maar eens een keer al die gedachten langzaam wegvloeien tot er bepaalde beelden en tendensen overblijven. Laat ons dat afvragen, wat betekenen ze en in ons handelen daar van uitgaan. Dan komt u ergens terecht.

Angsten, natuurlijk, elke mens heeft angsten, maar bang zijn voor wat niet s, is dwaas. Niet bang zijn voor dat wat bestaat is eveneens dwaas. Maar de beheerste angst geeft je het middel om het gevreesde te overwinnen. De onbeheerste angst of de niet op het heden gebaseerde angst daarentegen verlamt je op ogenblikken dat je veel zou kunnen bereiken. Wees niet bang.

En voor de rest, ach, wanneer je innerlijk ik toelaat om de stuwkracht te laten worden voor wat je doet, vraag u dan niet af hoe nderen er over denken, maar vraag u voortdurend af: Heb ik vrede met mijzelf hierin, of zou ik het eigenlijk anders willen? Dan moet ik eraf blijven. Als je op die manier te werk gaat, dan vind je werkelijk een innerlijke vrede, een innerlijke rust, daardoor de juiste harmonie, die je nodig hebt om met jezelf te

leven, een mens te zijn die betekenis heeft voor anderen en toch een geestelijk ik te zijn met een groter evenwicht en daarmee een grotere wereld weet te gewinnen. En als u zegt, het is moeilijk, natuurlijk, want je moet afstand doen van je illusies over jezelf, voor je de illusies kunt erkennen die je in de wereld beheersen. En pas wanneer beiden erkend zijn, kun je datgene overwinnen wat niet echt is en zo dichter bij de werkelijkheid bestaan.

Mag ik u dat allemaal toewensen? En voor de rest, lacht u maar eens rustig en gniffel. Want wie door uw wereld loopt en niet voortdurend lacht, die is iemand die blind is voor de belachelijkheid die de mens vaak beschaamt....

Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

VRAGENGEDEELTE

De vragen, mits niet persoonlijk, worden nu afgehandeld, zo snel mogelijk, zodat we zoveel mogelijk kunnen doen. Is het onduidelijk en denk ik dat zelf dan vraag ik of u nog wat te vragen hebt daarop, en geldt het alleen in verband met die vraag.

xIemand die waarde hecht aan de inhoud van geestelijk doorgegeven waarschuwingen krijgt de mededeling door dat er in een bepaalde periode gevaar dreigt. Wat kan en moet zo iemand doen om dat gevaar te ontlopen? Of is in zulke gevallen het gevaar onafwendbaar. In welke gevallen worden dergelijke waarschuwingen gegeven?

-Ze worden over het algemeen alleen gegeven in die gevallen waarbij dus zelfbeheersing, voorzichtigheid en dergelijke het gevaar helpen verminderen of vermijden. Zonder dat heeft het weinig zin. Krijgt u een dergelijke waarschuwing, probeer intens uzelf te concentreren op de vraag: welk gevaar. Heel vaak krijgt u dan een nadere definitie. Voldoende?

xAmuzikale mensen komen voor. Is er een lichamelijke reden voor deze amuzikaliteit? Zo ja, welke?

-Soms is het zuiver psychisch, een kwestie van opvoeding en dressuur. H, dan is Marie die vrijt met een huzaar veel belangrijker dan Tosca of iets dergelijks. En er zijn ook mensen die zeggen, nou ja, Woody Herman, o.k., maar Bach, bah.... Dat is een kwestie van smaak. Dus opvoeding, traditie, cultuur spelen een grote rol.

Daarnaast echter bestaan bepaalde vormen van toondoofheid en beperkt ritmevermogen. Hierdoor is het vaak niet mogelijk om ingewikkelde muzikale vragen te volgen en hoort men ze onvolledig en dat voert dan ook tot wat men noemt amuzikaliteit, terwijl men bij het bespelen van een instrument zelf ook niet in staat is de volledige juistheid van toon en ritmiek te volgen, daar men voor beiden geen gevoel heeft. Voldoende?

xDe inhoud van het bewustzijn van de meeste mensen is grotendeels hetzelfde. Ieder heeft zorgen, angsten, zoekt veiligheid etc. Dit schijnt te maken te hebben met een collectief bewustzijn. Wat is collectief bewustzijn? Zit 'het zelf' vol met problemen of is dit op zichzelf zuiver? Maken mensen die problemen? Hoe gaat dat proces?

-De mensen maken het collectief bewustzijn. En dat is ook heel begrijpelijk. Kijk, als u denkt, straalt u uit. Die uitstraling kan door een ander worden opgevangen. En dan noemt men het telepathie. Of wanneer het een gevoelsoverbrenge is empathie. Maar u straalt het uit. Maar dat doen alle mensen. Het is dus duidelijk dat er rond de mensheid een sfeertje hangt, waarin bepaalde gevoelens, bepaalde denkbeelden heel sterk een rol spelen. Naarmate die een sterkere rol spelen bij meer mensen zullen ze als een soort milieuinvloed op allen inwerken. En wij noemen dus deze wolk het collectief of gezamenlijk bewustzijn. En enkele gevallen waar geestelijke waarden bij zijn betrokken noemen we het ook nog het gemeenschappelijk bovenbewustzijn. Maar in wezen is het eigenlijk een wolk gedachtenuitstraling waarin de mens zich beweegt en waardoor zijn eigen denkprocessen worden beïnvloed. Voldoende?

xHoe komt het dat grote geesten zich niet uitspreken hoe een maatschappij eruit zou moeten zien? Gaan zij er vanuit dat als de mens innerlijk in orde is, het uiterlijk dan ook in orde is? Is zoiets niet aan te geven?

-Nou, het is eigenlijk doodeenvoudig. Iedere grote geest weet dat op het ogenblik dat hij een maatschappijvisie voorstelt, deze onmiddellijk versteent en dan wordt tot een molensteen om de hals van de mensheid. Dus institutionalisering moet voorkomen worden. Daarom geen absolute preferentie uitspreken en proberen de mensen te bewegen tot een bepaalde manier van leven, waaruit dan als vanzelf de juiste sociale en andere verhoudingen kunnen voortkomen. Voldoende?

xOp de televisie worden beelden vertoond van een Braziliaans paranormaal fenomeen, Thomas Green Morton, waarbij lichtstralen zichtbaar worden. Is dit een echt fenomeen en wat zijn die

lichtstralen?

-Nou, het is in zoverre een echt fenomeen, dat dus bepaalde ontladingen kunnen veroorzaakt worden, hetzij geestelijk, hetzij van geestelijke, hetzij van meer stoffelijke of astrale aard en dat bepaalde delen daarvan inderdaad vastgelegd kunnen worden door kamera's, waarbij vreemd genoeg elektronische vastlegging betere resultaten geeft dan chemische vastlegging, dus op gewone foto's. Een foto die echter lang belicht wordt, vertoont die fenomenen weer helderder en nauwer omschreven dan over het algemeen elektronisch kan worden gekonstateerd. Alleen zijn ze dan verward.

Dus is het een reëel fenomeen, punt 1. Punt 2, het heeft te maken met de geladenheid van de persoonlijkheid en een potentiaal dat zo geschapen wordt ten aanzien van de omgeving, geestelijk of anderszins en de ontladingen die gekonstateerd worden, tonen zich aan u als lichtstralen. Voldoende?

xZijn er in de vijftiger jaren contacten geweest tussen ufonauten en regeringen? Zo ja, waarom is er geen bekendheid aan gegeven?

-Nou, regeringen hebben dat dus allemaal onderdrukt. Er zijn inderdaad uitwisselingen geweest, zij het geen persoonlijke contacten, maar boodschappen. Er is bijvoorbeeld op het ogenblik nog een zeer topgeheime staaf in Washington, waarop vreemde tekens staan gegraveerd en die dus een zekere boodschap inhouden. Iets dergelijks is, dacht ik, ook in Rusland afgegeven, maar daar vernietigd.

Het is namelijk zo dat de macht van regeerders en de invloed van kerken zou verdwijnen op het ogenblik dat deze boodschappen een heel andere relatie met het Al tonen dan over het algemeen gepredikt wordt. Voldoende?

xAls tweelingzielen elkaars pad kruisen, herkennen zij dan elkaar?

-Dat is een moeilijke. Tweelingzielen zijn namelijk in feite alleen twee entiteiten die door hun eigen structuur ten aanzien van de ander een perfecte aanvulling vormen, waardoor gezamenlijk een groter gebied wordt omschreven van bewustzijn en van mogelijkheden dan elk afzonderlijk bezit. Het is dus niet zo dat er maar één tweelingziel bestaat voor u. Er zijn er waarschijnlijk wel meer. Wanneer u die ontmoet, dan ligt het eraan of u ingesteld bent op de uitstraling, maar u zult altijd de ander op zijn minst als sympathiek of als een soort antithese tot uzelf ervaren. En je zou dus kunnen zeggen dat in zekere mate herkenning mogelijk is, maar niet als persoonlijkheid zonder meer, maar eerder als compenserende invloed voor eigen tekorten of eigen onzekerheden. Voldoende?

xBetekent de kruisiging in diepere zin, Jezus, de persoonlijkheid, het ego, is gestorven en Christus, het Ik-Ben, is geboren?

-We hebben nou weer te maken met zo'n heerlijke interpretatie. Geloof me, u kunt zelfs uit het telefoonboek een esoterische lezing destilleren als u dat wilt.

De wezenlijkheid ervan is dit: Jezus sterft aan het kruis, omdat de waarheid die hij vertegenwoordigt, belangrijker is dan zijn leven. Verder gaat het niet.

En daar zijn allerhand legenden aan vastgeknoopt; Jezus is gestorven voor de zonden der mensen. Nou, dan is hij er nog met een koopje gekomen, hè. Ja, Jezus is gestorven om het sterven van de stof te laten zien, waaruit het onsterfelijke opstaat. Heel mooi, misschien een beetje toepasselijk, maar Jezus was een bewuste. Hij had zich aan de pijnen van de kruisiging en al wat er bij behoort kunnen onttrekken, onthoud dat goed. Hij heeft echter deze manifestatie van tot het uiterste toe trouw zijn aan wat jezelf juist vindt, gegeven, om daardoor de waarde van zijn latere boodschappen als het ware te vergroten. Voldoende?

xZijn wonderen als in de bijbel beschreven, waarbij bijvoorbeeld ineens een heel been weer aangroeide, waar of overdreven?

-Zo pijnlijk als het is om het te moeten konstateren, maar in de bijbel wordt veel overdreven. Niet alleen wonderen, maar zelfs de schoonheid die in het Hooglied wordt bezongen. Want dat is ook wel zeer subjektief geoordeeld. Maar realiseer u goed, een wonder is datgene wat je niet kunt verklaren.

Het is niet mogelijk onmiddellijk een nieuw been te laten ontstaan. Het is wel mogelijk een groeiproces op gang te brengen, waardoor een ledemaat zich kan vernieuwen. Dit is althans theoretisch voor bepaalde medici in deze tijd mogelijk, maar experimenteel is men nog niet over de muizen heen. Het is voorlopig is het meer muizenissen dan resultaat. Als je het zo bekijkt, dan zou u kunnen zeggen: Eigenlijk zijn wonderen niets anders dan toepassingen van een innerlijk weten of een wetenschap op een zodanige wijze, dat ze voor de normale mensen van die tijd niet verklaarbaar zijn. Voldoende?

xWat zou een verlicht meester in Lhasa, in Tibet, als er een is, nu kunnen doen? De chinese geweldadige overheersing, die lijkt niet meer te kunnen worden teruggedraaid, al verzetten de nog overgebleven kloosterlingen zich nog steeds..

-Ik denk dat het verstandigste voor zo'n meester zou zijn om dus

te leren hoe je meer chinees kunt worden dan de chinezen tot je uiteindelijk in de nieuwe Verboden Stad in de regering zit en dan het overlijden van alle oudjes kunt bijwonen, waarna de vernieuwingen als vanzelf op gang komen..

xWaarom was Tibet zo belangrijk? Wat was de geest van dit land? Is het nu nog belangrijk?

-De geest van dit land wordt bepaald door twee factoren: het Boeddhisme, een bevrijd Boeddhisme overigens, en daarnaast de oorspronkelijk op natuurmagie gebaseerde geloofsvorm van het land zelf. De vervlechting van magie, het bovennatuurlijke, met de leer van onthechting, bracht zeer vele meesters ertoe om in grote wijsheid grote krachten te verzamelen en ook te gebruiken. Daarnaast hadden ze vaak een veel dieper inzicht in de mogelijkheden en de beweging en de krachten van de mens, de menselijke ziel. Ze leefden, althans de goede lama's en de meesters en herborenen onder hen, in een kennen van twee werelden en daardoor waren ze in staat om de overgang van de ene wereld naar de andere, maar ook de hergeboorte bijvoorbeeld, juist te constateren. Helaas is dat vanaf ongeveer 1600 heel sterk verwaterd. In diezelfde tijd is er ook een zwart-magische lama stische kultus op gang gekomen, die haar eigen kloosters had, iets noordelijk van Lhasa en waarin men bijvoorbeeld doden deed dansen en dergelijke dingen meer. Voldoende?

xWaarom is het de meeste mensen niet gegeven om de geest leeg te maken, zoals Krishnamurti leert? Is het omdat ze te gekonditioneerd zijn of omdat de behoefte om te onderzoeken, de behoefte aan inzicht ontbreekt?

-Ik denk dat de meeste mensen de leegte, de innerlijke leegte niet kunnen bereiken, omdat ze niet onverschillig genoeg staan tegenover zichzelf, hun pretenties en hun verwachtingen. Voldoende?

xIs de geest in uw wereld, hetzij zuiver geestelijk, hetzij astraal, op enigerlei wijze ook nog gekonditioneerd door wellicht andersoortige kennis, ervaringen, denkbeelden dan op aarde, maar toch zo dat ze ook nog vanuit het denken, vanuit herinnering reageert?

-Ja. In de eerste plaats, wanneer je terugkeert naar de wereld, dan ben je automatisch weer gebonden aan de persona die je op de wereld hebt voorgesteld, omdat het de enige methode is waardoor je je eigen begrip kunt overbrengen in het veel engere kader van het menselijk begrijpbare. In de tweede plaats, je leeft in een bepaalde wereld. Wanneer je meerdere werelden kunt betreden en daartussen wisselt, dan is de gebondenheid en de konditionering niet zo sterk. Maar zolang je in een wereldje leeft, dat uit de herinneringen van een aantal personen is opgebouwd en eigenlijk dus een voortdurende uitwisseling tussen een beperkte kring van entiteiten omvat, is er een konditionering omdat je probeert je aan te passen aan de gemiddelde opvatting van allen. Voldoende?

xKunnen sommige lichaamsstoffen als de hormonen een zenuwstelsel ingrijpend beïnvloeden en omgekeerd? Graag eventueel een paar voorbeelden.

-Voorbeelden zou mij te ver voeren, maar laten wij het heel eenvoudig zeggen. Wanneer u hormonen gebruikt of hormonen toevoegt of kwijtraakt, dan verandert hierdoor de balans van uw interne sekreties, dus de samenwerking van het klierstelsel dat evenwichtig moet zijn. Het resultaat hiervan betekent ondermeer functieverandering van dwarsgestreepte spieren. Het betekent daarnaast veranderende reacties en processen in het lichaam zelf en dezen tesamen beïnvloeden zowel de automatismen, de werking van de kleine hersenen, als voor een deel zelfs de uitwisseling van meer bewuste zenuwsignalen met de grote hersenen. Voldoende?

xIn hoeverre is het hele complex van neigingen, tendensen op aarde een produkt van het aardse voertuig, gesternte, en in hoeverre van de geest die dit voertuig gekozen heeft? Kan de geest met een 'dun ik' een 'dik aards ego' verkrijgen door zijn gesternte en kan een geest met nog tamelijk veel ego een relatief niet zo dik aards ego krijgen door een dunner gesternte-invloed? Hoe liggen deze onderlinge verhoudingen?

-Nou ja, neem mij niet kwalijk, het lijkt mij een beetje Laurel en Hardy in deze. Maar laten we het heel simpel zeggen. Een keuze van inkarnatie kan gewoon gebeuren uit een soort spleen, een soort verveling, omdat je niet verder kunt in een geestelijke sfeer of de wereld waarin je leeft probeert te ontvluchten. Het is daarnaast mogelijk een lot te kiezen waarbij het voertuig de mogelijkheid biedt, maar niet de zekerheid, van een aanvulling van ervaringen, waardoor je geestelijk evenwichtiger en dus beter wordt. Dan is het leven zelf iets, waarin je wel een gerichtheid bezit, maar de tendensen van je leven worden ook door je omgeving bepaald. Het resultaat is dus altijd dat het feitelijk bewustwordingsprodukt een resultante is van stoffelijke pressie en geestelijk begeren. Voldoende?

xEen sterk ego-gebonden en onbewust persoon projekteert aldoor. Is zo iemand wel in staat tot zelfinzicht, los van de eventuele wenselijkheid? Hoe kan dat dan ooit tot hem komen? Kan de dood

hier verandering in brengen?

-Nou, ik heb een aantal gevallen meegemaakt, waarbij inderdaad grote veranderingen van inzicht plaats hebben gevonden door het proces van sterven. Dus wat dat betreft, er zijn veranderingen door de dood mogelijk. Maar de sterke ego-gebondenheid is lang niet altijd een innerlijke zaak, maar eerder een zaak van angst om tegenover de buitenwereld aantastbaarder of kwetsbaarder te lijken. En in dergelijke gevallen kan het bewustwordingsproces zich, ondanks de uiterlijke, mag ik zeggen, orthodoxie, van de ik-beleving wel degelijk plaatsvinden. Voldoende?

xWaarom verdiepen mensen, ook zogenaamde geestelijk geïnteresseerden, zich vaak aldoor in anderen? Het gaat toch om zelfinzicht en niet in het zelf van anderen?

-Wanneer je je bezighoudt met anderen heb je een groot voordeel: je hebt jezelf niets te verwijten. Wie bang is dat hij bij zelfstudie zichzelf te veel te verwijten heeft, bestudeert bij voorkeur anderen.

xIn vrijheid waarnemen, zonder keuze, oordeel, mening, herinnering, is misschien het moeilijkste, de grootste kunst die er is. Is de geest, de sprekers van de ODV bijvoorbeeld, vrij van al dergelijke projecties?

-Als je daar helemaal vrij van zou zijn, vraag ik me af of je nog door zult komen. We zijn dus niet volledig vrij, maar we zijn wel vrijer dan u, omdat we projecties eerder erkennen voor hetgeen ze zijn. Dan zijn we er nog wel mee verbonden, maar we zijn er niet aan onderworpen. Terwijl heel vaak aan projecties van uzelf en anderen zodanig gebonden bent, dat ze voor u de werkelijkheid betekenen. Dit verschil betekent een grotere vrijheid, maar niet een absolute vrijheid van bewustzijn en eenheid eigenlijk met het Al. Er blijft nog een persoonlijkheid bestaan en de relaties worden door deze persoonlijkheid nog vastgesteld, terwijl de interpretaties van de werkelijkheid, die beleefd worden, altijd weer worden aangepast aan datgene wat het ik als ikheid beleeft. Voldoende?

xIs geborgenheid een noodzakelijk iets in de opvoeding in de kindertijd, ook voor de meest zelfstandige bewuste persoonlijkheid, of is ze een prettig, en ook wel wenselijk iets, maar niet absoluut noodzakelijk? Gaat het altijd mis met iemand als deze geborgenheid ontbreekt en maakt het niet uit of deze geborgenheid door de moeder, het meest voorkomend, de vader of een groep gegeven wordt?

-Nou, dat laatste dat kan ik zeggen, dat maakt niets uit. Maar geborgenheid is in de groeiprocessen, dus zeker tot het zevende, achtste levensjaar erg belangrijk, omdat het kind gekonfronteerd wordt met een wereld, die het niet begrijpt en die het voor een deel altijd als raadselachtig of vijandig zal ervaren. Om nu met die wereld te kunnen leven, moet het steeds weer in die wereld ervaringen maken en als er dan een rustpunt is, een zekerheid, een geborgenheid, dan zal de terugkeer daarheen voor het kind betekenen dat het als het ware zichzelf en zijn ervaringen kan relativeren en een deel van zijn emoties op anderen in die geborgenheid ontladen. Hierdoor heeft het kind grotere mogelijkheid tot ontwikkeling en zal, ongeacht zijn imitatie-drang, die veelal op de personen, die de geborgenheid geven, gericht zal zijn, toch sneller een evenwichtige eigen persoonlijkheid worden dan een kind dat die geborgenheid niet heeft en daardoor juist de angsten en frustraties, die in de jeugd heel veel voorkomen, als het ware voortdurend opzouten en opsparen tot ze uiteindelijk de gehele persoonlijkheid en de reactie daarvan gaan beheersen. Voldoende?

x'Oordeelt niet opdat ge niet geoordeeld worde'. Kunt u de betekenis hiervan uitleggen?

-Dat is heel eenvoudig. Op het ogenblik dat u een oordeel stelt, maakt u zichzelf dus tot maatstaf. Als u met het hogere in contact komt, is uw maatstaf niet voldoende om aan het hogere te beantwoorden. Dientengevolge wordt u geoordeeld en niet veroordeeld, geoordeeld door het feit dat u oordelende over anderen en zo uw eigen ik-begrip te sterk fixerende, niet in staat bent het hogere te aanvaarden.

x'Een mens mag zichzelf zijn zolang hij een ander niet schaadt'. Waar ligt hier de grens? Alle egocentrisme, geldingsdrang, trots, hebzucht, veroorzaakt een ander enig last. Geweld lijkt slechts een gradueel verschil.

-Dat ben ik direkt met u eens. Maar wanneer je een ander niet onderwerpt aan hetgeen je bent, heb je het recht om jezelf te zijn, zoals je het meest harmonisch en het prettigst kunt zijn en leven. Het oordeel van anderen is daarbij niet van belang, wel wanneer hen schade wordt berokkend, hetzij psychisch of anderszins; fysiek natuurlijk helemaal, h.

En daarbij kun je dus rekening houden met het feit dat de mens die nooit een ander zal schaden, zichzelf maakt tot een wezen dat een zodanige harmonie en perfectie bezit, dat hij daardoor voor anderen aan betekenis gewint en niet, zoals heel vaak het geval is, door zichzelf te willen opleggen aan anderen, anderen gelijktijdig frustreert en geestelijk of zelfs lichamelijk

verwondt. Voldoende?

x'Het kwaad bestrijden door het goede te doen', wordt soms aangeraden. Maar dan verandert er niets of weinig, zo lijkt het. De hele geschiedenis door weten de heerszuchtigen de dominante positie in te nemen en drukken dan hun stempel op het geheel. Anderen mogen zich dan aan dit patroon aanpassen. Dit beeld lijkt zich telkens weer te herhalen, tenzij men de dringers en strebers een halt toeroept, of is dit niet juist gezien?

-Dit is onjuist. In feite zult u zowel door de t genstand als door de aanvaarding van de heerszucht van anderen, deze heerszucht en de behoefte zich te laten gelden, versterken. Wanneer u echter uzelf onafhankelijk opstelt en alleen datgene doet wat u zelf als juist ervaart, dan ontkent u de macht van de ander; hij kan u misschien lichamelijk maar nooit geestelijk vernietigen. Maar hij is door die vernietiging gelijktijdig gebonden aan hetgeen hij vernietigt. De haat die men heeft tegen degenen die men heeft aangevallen bijvoorbeeld, is vaak groter dan de haat die men koestert tegen de aanvaller. De haat tegen degenen aan wie men zich schuldig maakt, is vaak veel groter dan de haat die men heeft aan degenen die zelf schulden bij u gemaakt hebben. Het is heel eigenaardig, zodra je iemand iets schuldig bent, zul je hem vermijden, een zekere vijandigheid, omdat je het recht niet wil erkennen dat je die ander of jou of een deel van je bezit of iets anders hebt gegeven. En hierdoor ontstaat de macht. Wanneer de mensen m r begeren wat ze kunnen verkrijgen door zich te onderwerpen dan datgene wat ze innerlijk kunnen bereiken door zichzelf te zijn, zullen er altijd machthebbers zijn. Mensen laten zich door grote beloften van anderen heel snel verleiden, omdat ze onzeker zijn over datgene wat ze werkelijk zijn of kunnen. De mens echter die zichzelf bij wijze van spreken genoeg is, in de zin dat hij zijn eigen leven en oordeel het enige juiste acht, is onafhankelijk geworden van anderen, ziet van elk probleem de twee kanten en kan daardoor voor zich en soms voor anderen zelfs, juistere oplossingen vinden, ook zonder geweld. Voldoende?

xVan de overgang dier naar mens en van mens naar God is vrij veel bekend. Van het omgekeerde, de overgang van God naar begrenzing, de ik-gedachte en later misschien naar mineraal, plant, veel minder. Zou u daarover wat kunnen vertellen? Ging dat ook met allerlei tussenstappen?

-Zover wij het proces van ik-wording kunnen zien en dat eerste ik dan is een begrenzing die een verschil maakt tussen zichzelf en datgene wat het niet-zelf is, zonder verdere definitie of erkenning, dan zeggen we ja, dat is in ieder geval een proces dat zich stapsgewijze voltrekt, een soort evolutionair proces, waarbij overigens net als in de evolutie springmutaties voorkomen.

Maar wanneer je zegt, waarom weten we er zo weinig van, kijk eens, wij gaan wel naar God, maar weten we wel wat God is. We spreken over iets wat we niet kennen, ja, wat we niet eens zouden kennen, tenzij wij onszelf verloren zouden hebben. Zolang we onszelf zijn praten we dus over God, maar we kunnen nooit beseffen wat hij is. De God in ons durven we aanvaarden als onze ziel, maar niet als ons deel zijn van het geheel. En zo kun je verder gaan. Het is toch heel erg duidelijk dat daardoor het omschrijven van die processen erg moeilijk wordt en voor de meesten onaanvaardbaar zal zijn. Bovendien, wat u nu bent is het produkt van al wat u in het verleden bent geweest en het besef dat u nu bezit omvat alle mogelijkheden die u in het verleden eens voor uzelf verzameld hebt. U kunt daardoor uw bewustzijn uitbreiden en in feite is het een soort lawine-effekt vaak, waarbij dus de massa van het te ervarene en konstateerbare steeds toeneemt en daarbij de afremmingen, de neiging om zichzelf te binden aan bepaalde processen of regels, steeds afneemt. De regel is het werktuig dat je gebruikt om een verdergaand besef om te zetten in werkelijkheid. Maar op het ogenblik dat de regel regeert wat je bent, denkt en kunt aanvaarden, zit je op de verkeerde weg. Voldoende?

x'Alles is bezielde', wordt vaak gezegd. De bezielende kracht, de ziel van een mens, kan men zich voorstellen. Van een dier eventueel ook. Maar hoe zit het bij planten en mineralen en bij de elementen, lucht, water, vuur? Zijn ze allen eigenlijk n ziel, n bezielende kracht of talloze verschillende zielen en komen ze in het laatste geval in uw wereld, dus na de dood, allen even hoog?

-Nee, als je dat veronderstelt, moet je de hoogte hebben.. Maar het is eigenlijk eenvoudig zo. Alles is ontstaan uit n oerkracht en elk kleinste deeltje is niets anders dan een werveling van die oerkracht, en alle materie is een binding van een aantal van die oerdeeltjes in verschillende partikels die tesamen dan weer op den duur ionen, positronen, elektronen enz. vormen en daardoor het bestaan van materie mogelijk maken. De kracht is dus in alles aanwezig. Punt 1. Punt 2: wanneer deze kracht zich in een bepaalde strukt r neerlegt, wordt de karakteristiek van die kracht daardoor gewijzigd. Die gewijzigde

vorm geeft een eigenheid plus identifikatie met bepaalde materiële structuur, plantaardige structuur enz. Ook de menselijke. De mogelijkheden die de structuur biedt, die vormen tezamen datgene wat wij als persoonlijkheid omschrijven en als ontwikkelingsvermogen. Maar de kracht zelf omvat alle vormen en kent alle vormen en alle structuur. Daardoor bezielt zij alle dingen. Lucht, water zijn bezielt, maar niet zo dat er windgeesten zijn, bijvoorbeeld, (h, alleen in de winter komt dat voor als er teveel erwtensoep is), maar het is in feite zo dat een werveling van de lucht een zekere consistentie vormt, een soort patroon, en dit patroon gaat zich gedragen als een entiteit. Alleen die entiteit heeft niet alleen toegang tot de zuiver stoffelijke zaken, maar door de ijle structuur en samenvoeging ook geestelijke zaken. Daarom zeggen we vaak, dat luchtgeesten veel van de kwade uitstralingen van bepaalde niveau's kunnen opnemen. En zo kun je verder gaan.

Het is dus duidelijk, bezieldheid bestaat inderdaad overal. De wijze waarop ze zich manifesteert is verschillend. Bijvoorbeeld: een kwarts heeft een totale uitstraling die gelijktijdig de aura en de persoonlijkheid vormen. Een plant heeft een centrum van levenskracht, zeker in een bloeitijd, maar meestal ook daarnaast gelegen buiten de eigenlijke structuur, maar daarmee intens energetisch verbonden. Men spreekt dan van een soort lichtende werveling bijvoorbeeld.

Bij dieren enz. hebben we te maken met krachten die in het wezen aanwezig zijn.

Hebben we te maken met luchtgeesten enz, watergeesten, noem maar op, dan hebben we te maken met een energie die wel aanwezig is, maar die zich alleen kan manifesteren wanneer een bepaalde verdichting of werveling rond dat ego ontstaat, waarbij tijdelijk het geheel zich kan gedragen als een persoonlijkheid om zich echter bij het wegvallen van de werveling weer op te lossen; en zich elders weer als een eigenlijk verschillende persoonlijkheid te manifesteren, waar een soortgelijke toestand of werveling weer ontstaat. Voldoende?

xVoor de pauze werd er gememoreerd dat hier door deze zaal een straat liep waar wezens doorheen wandelden.

-Ja, een 'straat'.., pad.

x Goed, pad.

x Maar van wat voor geaardheid moeten wij ons deze wezens voorstellen en zijn ze ook aardgebonden?

-Ze zijn niet aardgebonden, maar ze behoren tot wat wij plegen te noemen laag zomerland, want de indelingen zijn voor mensen onvermijdelijk en noodzakelijk. Het is dus een bewustzijnstoestand, waarbij een zeer sterke ik-identifikatie in vorm uitgedrukt bestaat en waarbij de onderlinge herinnering een soort landschapsstructuur vormen, waarin deze persoonlijkheden zich denken te bewegen. Voldoende?

xHet zijn er dus niet overgegene geesten die eh....

-Ja, er zijn overgegene geesten bij, natuurlijk. Wat dacht u dan? Als u dadelijk doodgaat, dan komt u misschien ook even over dat weggetje heen, joost mag het weten.

xDus toch ten dele aardgebonden?

-Nee, aardgebonden bent u op het ogenblik dat u voortdurend terug wordt getrokken wordt naar de aarde en gebeurtenissen in de stof. Maar u zou hier kunnen spreken van een zekere astrale binding door het vormbewustzijn. Dat zou nog juist kunnen zijn, is het niet altijd maar zou het kunnen zijn, maar van aardgebondenheid kan hier niet gesproken worden. De aardgebonden geest is een niet meer stoffelijke entiteit, die zich voortdurend aangetrokken voelt tot en heel vaak dingen wil verrichten in de materie, waartoe hij zelf geen mogelijkheden of voertuigen heeft. Voldoende?

xKunt u een geestelijk weerbericht geven voor de komende tijd?

-'Oei. brrr.. Nou, laat maar'. Met andere woorden, in de komende maanden zou u kunnen zeggen, is er een periode van een zekere opgewektheid, maar toch op de achtergrond het gevoel, moet dit allemaal wel. Daarna komt er een periode dat de levenskracht aanmerkelijk toeneemt, maar gelijktijdig de lust om de levenskracht konstruktief te gebruiken, afneemt. De meeste mensen noemen zo iets vakantie, maar dat is dan vakantie, waarin je werkelijk enigszins uitrust, in plaats dat je jezelf opwindt eigenlijk en boven je krachten leeft, in het andere geval dus. Daarna krijgen we een periode, maar dat is dan einde augustus, waarbij dus zinnelijkheid, blauwe straling, zilvere straling zelfs voor een deel merkbaar wordt. Hier kunnen we dan zeggen dat er innerlijk gebeurtenissen zijn, rijp beraad is en heel vaak de geestelijke kracht en mogelijkheden van de mens tijdelijk meer bewust worden en daardoor beter gebruikt worden. Voldoende?

xEr bestaat een stof in ons lichaam die geactiveerd zou kunnen worden zodat we nieuwe tanden en kiezen kunnen krijgen. Is dat mogelijk?

-Ja, het is mogelijk, maar dan zou u dus bepaalde groeicellen opnieuw moeten kunnen stimuleren en de mogelijkheid bestaat op

dit ogenblik althans niet in voldoende mate. Het is namelijk zo dat dergelijke processen wel in laboratoria tot stand zijn gebracht, maar naast de groei van kalkweefsels, wat dus uiteindelijk tanden k worden, aanleiding kunnen zijn tot ontstaan van verkalkingen elders in het lichaam en bovendien bepaalde organische afwijkingen kunnen veroorzaken waaronder bijvoorbeeld verstening van de nieren, dus die processen zijn op het ogenblik nog niet bruikbaar. Voldoende?

xKunt u misschien ook zeggen wat precies wiegedood is?
-Wiegedood is de algemene naam die gebruikt wordt voor het kind dat in de wieg sterft. Het kan in bepaalde gevallen zijn dat onoplettendheid de oorzaak is; het kind ligt in een houding waarin het geen adem kan halen. In andere gevallen kan het zijn dat het kind door regorgitatie, opgeven als het ware, een tijdelijke verstikking veroorzaakt en in zijn krampachtig protest tegen die onaangenaamheid in feite de zaak zelf versterkt en verstevigt, waardoor eveneens dat blauw worden en de wiegedood ontstaat.

Ten laatste kan het het resultaat zijn van voor de geboorte plaats gehad hebbende processen als schokken, psychische schokken van de moeder, bepaalde vergiftigingsverschijnselen e.d., waardoor de levenskracht en levensvatbaarheid in wezen niet aanwezig is, onevenwichtigheid in de funktiestructuur dus van de verschillende organen, waardoor ze elkaar tegenwerken en dus het levensproces eveneens doen beindigen. Er zijn nogal wat mogelijkheden dus.

xIs de geest daar ook een oorzaak van dat hij niet wil komen, dat hij zegt: 'ik heb het al gezien'?

-Er zijn gevallen van bekend. Ik durf niet te zeggen welk percentage.

xTussen Zwolle en Groningen is een snelweg waar buitensporigheden en dodelijke ongevallen voorkomen zonder aanmerkbare oorzaken. Is dit een lye-lijn?

-Nee, het is geen lye-lijn, maar dat is dus, wat je zou kunnen noemen, een combinatie van invloed die in de omgeving is vastgelegd. Het heeft te maken met het oude geloof. Zeer waarschijnlijk enige keltische invloed en daarnaast is het dus zo, dat de weg zelf door zijn aanleg een zekere onoplettendheid bij de automobilist veroorzaakt, wat eveneens tot grotere mogelijkheid van ongevallen voert. Er zijn dus verschillende samenwerkende dingen. En dan is het bovendien nog, als ik het goed aflees, bij deze weg in de buurt een nogal sterke aardstraling en deze aardstraling kan ook wel eens uitwaaiëren

en werkt dan als het ware verlamdend op het reactievermogen van degenen, die zich in die uitwaaiëring bevinden.

xHoe staat uw wereld tegenover het WK-voetbal of staat u daar niet bij stil?

-Om eerlijk te zijn, wij kunnen niet begrijpen dat zoveel mensen er in trappen, wanneer met zoveel reclame balletje trappen wordt gemaakt tot een nationaal gebeuren. Maar dat komt waarschijnlijk omdat we in de geest zijn. Mag ik langzaam maar zeker ook dit deel van de vraagstelling gaan beindigen? Als er iets heel dringend is, moogt u het nog zeggen, maar anders basta.

xHoe staat het verder met de gezondheidszorg?

-De gezondheidszorg, ja, daar staat het eigenlijk slecht mee, omdat men dus leeft in een wereld, waarbij de compensatie voor arbeid erg belangrijk is en de arbeid zelf eigenlijk veel minder wordt gezien als werkelijke levensmotivatie. En juist in de gezondheidszorg zou dat laatste het geval moeten zijn, maar is het niet meer. Daardoor ontstaan conflicten en wordt alles zakelijk bekeken. Maar dat geschiedt dan ook bij de werkgever. Het resultaat is een voortdurende belangenstrijd, waarbij in feite begrippen als werkdruk en onderbetaling niet gebaseerd zijn op de roeping die toch bij ziekenzorg behoort aanwezig te zijn, maar op een vergelijk met andere sociale sectoren die voor het leven van medemensen van veel minder belang zijn. Voldoende? Daarom gaat het er slecht mee. En als mensen zelf anders gaan werken, en hun werken anders zien, ook niet meer denken aan de luxueuze zorg, of het even maar gauw iets doen wat eigenlijk een ander zou moeten doen, dan geloof ik dat er heel snel een verbetering mogelijk zou zijn. Zo, dat was de laatste hoor. Ja, we gaan sluiten en zoals u weet, doen we dat meestal met een improvisatie. Als u drie woorden geeft, dan probeer ik er iets van te maken.

Zomer, zienswijze, helder.

Nou, ik zou dus zeggen: als dit in uw zienswijze een heldere zomer is, bent u bijziende (gelach). Maar waarom zouden we het niet anders zeggen?

Wat is de zomer anders dan de tijd dat herfst zich voorbereidt en de gulheid van het land zich uitspreidt over alle dagen.

Dan in de zon en regentijd vindt men een antwoord op de vragen van leven, levenszin, van zijn en vruchtbaarheid,

waarbij het gebeuren langzaam weer
in wintersfeer verglijdt.
En zoekt men naar de helderheid, de reinheid van het bestaan. Dan
breekt vanzelf in het ik ook weer
een stille zomer aan.
En waar die zomer in u gloeit,
daar voelt u zich zo fijn.
Maar vruchten komen pas, wanneer het einde van de zomer naakt,
wanneer het herfst, ja, winter soms weer in uw invloed zijn. Want
door getijden in u zijn,
vindt u een werkelijkheid, de openbaarheid van bestaan, de
werkelijkheid van het bestaan, de zin van zijn,
de zin van het ontdekken wat er in jezelf leeft,
dat al wordt in jezelf eerst goed geboren, wanneer de winter
vruchten neemt,
die zomer eens gedragen heeft.
Is dat voldoende?

Nou, het zit eenvoudig in elkaar, hoor. En dan heb ik voor u nog
de gebruikelijke kleine les en dat is misschien een zomerlesje,
maar..

Wie zich ergert aan anderen, kan zichzelf niet verheugen en
zichzelf niet veranderen. Wie zich aan zichzelf ergert, kan
zichzelf nog verbeteren, maar wie zichzelf verheugt over zijn,
over bestaan, die kan de zomer, de vakantie, ja, heel het leven
aan. Verheugt u dus, dat u bestaat. Lach over het bestaan. Wees
dankbaar voor elk uur u gegund, dan vindt u eindelijk het laatste
punt: ik ben deel van Al en Al zal ook in mij door alle tijd
bestaan. Vrienden, bedankt voor uw aandacht. Goedenavond,
prettige huisgang en ik moet er misschien aan toevoegen, een
prettige zomer; de wens heeft u in ieder geval, op de
werkelijkheid zult u nog enige dagen moeten wachten, maar het
week-end wordt weer mooi. Goedenavond.